

КЪРТ ВОНЕГЪТ ЗДРАВЕЙ, ЗВЕЗДА ВЕГА

Превод от английски: Владимир Германов, 2000

chitanka.info

Това сътрудничество между Карл Сейгън и Йосиф Шмуелович Шкловски от астрономическия институт „Стернберг“ в Русия представлява комедия от най-приятния вид. В началото не се е предполагало, че ще бъде сътрудничество, но така се е получило: доктор Сейгън толкова ентусиазирано аотирал американското издание на „Вселена, живот, разум“ на Шкловски, че се превърнал в съавтор. Шкловски нямал нищо против и дори направил книгата още по-дебела, като аотирал аотациите на Сейгън. Резултатът е стъписващо авторитетна книга за вселената, предназначена за широката читателска публика.

Просто изречение: „Защо грее слънцето?“ Още едно: „Представете си вселената като неизпечен кейк със стафиди“. Към което доктор Сейгън добавя: „Правени са и по-лоши аналогии“.

Съавторите не са се срещали никога. Руснакът е написал на американеца: „Шансът да се срещнем е по-малък, отколкото Земята да бъде посетена от извънземен космонавт“. Това, че не са се срещнали, няма нищо общо с политиката. Причината е, че и двамата не са обичали да пътуват. Между другото, вероятността да имаме посещение от космоса или вече да сме имали такова, е доста по-вълнуваща от нула. Авторите изчисляват, че във вселената може да има достатъчно напреднали в техническо отношение цивилизации, за да ни посещават по веднъж на всеки хиляда години.

Бързам да кажа: те са напълно сигурни, че до момента не сме имали посещение. Тази година Сейгън участва в една комисия, която се занимаваше с начина, по който Военновъздушните сили са се занимавали със съобщенията за НЛО и бе в състояние да заяви:

„Митовите за летящи чинии представляват компромис между нуждата от вяра в традиционния, бащински настроен Бог и съвременния натиск да приемаме постиженията на науката... Повтарящите се съобщения за видени НЛО и упоритостта, с която Военновъздушните сили и отговорната научна общност се стремят да обяснят тези съобщения, се тълкуват от някои хора като белег на конспирация, целяща да прикрие от обществеността истинската природа на НЛО. Тъкмо защото, обаче, хората

толкова много желаят неидентифицираните летящи обекти да са добронамерени, интелигентни и извънземни по своя произход, честността изисква да... приемаме само най-строгата логика и най-убедителните доказателства.“

В този дух Сейгън и Шкловски отричат, че съществуват някакви добри доказателства, извън математическата вероятност, да сме били посещавани.

Истинската сензация е в бъдещето. Авторите, предпазливи относно толкова много неща, буквално обещават един ден да изучаваме целия Млечен път със скорости, близки до тази на светлината. Говорят за междוזвездни кораби, които ще се хранят с пръснатите из пространството атоми, за антиматерията като гориво, съхранявано в магнитни бутилки, разбира се. Обясняват ми търпеливо и онова, което съм твърде тъп да схвана въобще: защо сърцата и часовниците естествено забавят скоростта си, когато доближат скоростта на светлината, защо времето в космическите кораби няма нищо общо с часовника на рафта над моята камина.

Вярвам във всичко това и в много, много повече работи, защото смятам, че е мой дълг да вярвам, но от друга страна плащам цената за тази смахната доверчивост, която искам да опиша като някаква интелектуална морска болест.

* * *

От двамата сътрудници, американският астроном е по-хуманният писател, защото с приятелски, язвителни забележки признава, че на читателя има защо да му се догади и да се вцепени от страх. Доктор Сейгън също така е сметнал за необходимо да включи илюстрации. Наред с поразителните снимки на галактики и двойни звезди има карикатури от Чарлз Шулц и Чарлз Адамс, които свързват човешките същества (и Снупи) с вселената по един смирен начин. Доктор Шкловски, от друга страна, е нещо като невнимателен Том Суифт, който разполага с трилиони рубли за харчене.

Интелигентността на човека, между другото, вече е предизвикала радикална промяна във вселената. Земята изведнъж е станала мощен източник на радиоенергия. „Така — казва хуманистът Сейгън, — сред характерните признаци на живота на Земята, които могат да бъдат уловени на междוזвездни разстояния, е и вредното съдържание на американските телевизионни програми.“ Отрезвяваща мисъл е, че сред първите ни междוזвездни емисари могат да бъдат някои популярни телевизионни герои.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.